

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De humilitate Christi, quam D. Florentius studuit imitari. Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

De simplicitate vestimentorum eius.	XII.
De humili seruitio eius inter fratres.	XIII.
De labore manuum eius pro communi bono.	XIV.
De misericordia eius in pauperes, & agros, atque ignotos.	XV.
De refectioe pauperum, & balneatione miserorum.	XVI.
De abstinentia eius & infirmitatibus, ex rigore austeritatis contractis.	XVII.
Qualiter orationibus deuorum ahiatus saepe reconvalescit.	XVIII.
Quod semel in nocte paschali, angelica uisitatione curatus fuit.	XIX.
De viro, qui eo predicante in puteum cecidit, & inde illa sus extractus fuit.	XX.
De visione Crucifixi, super domum eius apparentis.	XI.
De patientia eius & mansuetudine, ac dilectione ad omnes.	XII.
De deuota exhortatione eius ad spiritualem profectum.	XIII.
De efficacia sermonum eius & intellectu scripturarum.	XIV.
De custodia verborum, & iuratione vitanda.	XXV.
De tribus periculosis tentationibus deuorum.	XVI.
De missione fratrum ad fructificandum in diuersis locis.	XVII.
De felici transitu eius ex hoc mundo, & ecclesiastica sepultura.	XVIII.
De quadam visione facta post obitum eius, & magna gloria eius.	XIX.

V I T A.

D. FLORENTII.

CAPVT I.

*De humilitate Christi, quam dominus Florentius
studuit imitari.*

IF Los omnium virtutum omniumq; scientiarum magister & Dominus noster Iesus Christus, ab humilitate & mansuetudine normam viuendi incepit, quam & discipulis suis tanquam legitimam regulam tradidit obseruandam, dicens: *Discite à me, quia mitis sum & humilis corde, & inuenietis requiem animabus vestris.*

2. Hanc autem veræ humilitatis virtutem, quæ rectissima via est ad ecclesie regnum promerendum, secutus est deuotus & humilis Sacerdos Christi magister Florentius filius Radeuini: quâ usque ad consummationem vitæ suæ, per multos spirituales agones, in longa carnis maceratione continentissime viuendo tenuit, donec in æternæ beatitudinis requiem, pro pijs & iustis laboribus à Deo

Deo remunerandus introiret. Sed qualiter ad hanc humilitatis viam peruenerit, referam Deo fauente per processus sequentes. Deus enim omnipotens & misericors, qui cum ab aeterno Sacerdorem elegit consecrandum, ac donis sublimioribus præsciuit illustrandum, ipse quoque eundem de mundi naufragio mira pietate eripuit & abstraxit: atque in sanctioris vitæ statum, & nouæ prolis palmitem, per verbum veritatis efficaciter regenerauit.

CAPVT II.

De interpretatione nominis Florentij, & laude triplici.

SANÈ non sine prælagio futuræ probitatis, Florētius Radewini est appellatus, ad cœlestis patris gloriam & sui generis famam lucidius declarandâ. Tunc enim res digna laude geritur, si vita nomini concordat, si fama virtutibus non dissentit: quod vtrique in sinceris actibus eius cōprobat. Est namque Florētius dulce nomen pijs ad nominandum & recolendum; qui talem se exhibuit in vita, vt ab omnibus, tam religiosis quam secularibus, in maximo amore & reuerentia haberetur.

2. Pulchrè autē Florentius quasi flores legens dicitur, propter liberales artes quas olim didicit; in quibus tantum valuit & profecit, vt magister vocaretur & esset. Aut propter diuinæ legis notitiâ, & sacræ theologiæ libros, quos præ cæteris scientijs libentius legit, & super omnes mundi thesauros charius dilexit; quæ admodum Propheta in Psalmo dicit: *Ideo dilexi mandata tua, super aurum & topazion.* Sed multo pulchrius Florentius dicitur, quasi florem tenens, quia Christum omnium virtutū florem & castitatis amatorem secutus est, pro cuius amore florentem mundum despexit, atque sinceritatem fidei & catholicæ pacis vnitatem firmissimè tenuit, dicens eū Spōsa in Canticis Canticorū: *Dilectus meus mihi, & ego illi, qui pascitur inter lilia. Tenui eum, nec dimittā.* Psal. 118.

3. Adhuc autem sacratori sensu & vberiori fructu Florentius dicitur, quasi flores colligens: quia multos fratres clericos primæua ætate florentes, secum in domo sua congregauit; qui seculi vanitate despecta, humiliter & deuotè altissimo Domino in castimonia vitæ & fraternæ charitate seruiuerunt, secundum quod sanctus David gratulabunda voce decantat: *Ecce quam bonum & quam iucundum, habitare fratres in vnum.* Hos cum tanta disciplina & spiritali feruore rexit & educauit, vt esset domus domini Florentij schola cœlestis exercitij, speculum sanctitatis, ornatus morum, exemplar virtutum, aditus pauperum, conuentus clericorum, instructio laicorum, refugium deuotorum, & totius boni initium & profectus. Ex hac quippe do- Psal. 137.